Moisnik omma pojaga.

Üits möisnik näidas pojale
Kuis rügga mötsa sarnane
Jo nurmen henda walmistas
Nink tule warju kummardas
Se vä kes terra kandis
Poig üttel latse melega:
„Mes köhhetult need saisawa
„Kel sälg om kühma wöetu
„Pä alla pole ripputu
„Kui wannal tallo pojal,
„Üts ainus henda sirrutap,
„Ta töisist erra tagganap
„Ke tule warju tükkiwa;
„Sest tuult ei pelga surest ka
„Se sirge „illus rügga."
„Au sellel', üttel essa nüüd,
„Kes leiba meile hoita püüd;
„Se sirge keddas kittset sa
„Om koggoniste terrata."

Om mönni innimine ka,
Kes möttlep latse melega
Et sellel' au om anda
Kes uhkest pääd püüd kanda
Ent perra tühhi om se pä
Kes uhkussen muud tööd ei nä
Kui ninna körgen kanda.

Sussi nink lammas.

(Ennemuistenne jut.)

Ütte oja weerde tulli,
Sure joai häddaga,
Perrat suggu röwli sussi
Nink üts wagga lammas ka.

Sussi jöije mäal pool lommast
Alla pole kaugede,
Sest ta peljas soe hammast,
Astse joma wonake.

Soe su läts illatama,
Kui ta näggi wonakest,
Harda nakkas sipputama,
Issaus lits wanna meest.

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1812, lk. 17